

ЧЕРВЕНИТЪ НЕМИРНИЧЕТА

И безъ това Бойчо си бѣше палаво и буйно момче. А като пукна слънчева пролѣтъ, той сякашъ ума си загуби. Птичкитѣ замѣрѣше, пеперудитѣ гонѣше, въ кѣщи на котака опашката дърпаше или подскачаше и се премѣташе като акробатъ по креватитѣ, по столоветѣ.

Вуйчо му, който бѣше лѣкаръ, често идѣше у тѣхъ, плѣскаше Бойча по зачервенитѣ бузи и се смѣеше:

— Бойчо ли? — викаше той. — Въ неговата кръвъ има много червени немирничета. Тѣ го каратъ да върши такива лудории.

Но откакто баща му купи голѣмото дървено яйце за Великдень, Бойчо като че ли съвсемъ подлудѣ. Яйцето бѣше направено отъ дърво. Разтваряше се като кутия. На него бѣ нарисувано едно смѣшно зайче, което вървѣше изправено на заднитѣ си крака и носѣше пълна кошница съ шарени яйца.

Като боядисаха яйцата за Великдень, Бойчовата сестричка Сребринка избра едно яйце-борецъ и каза, че ще го пази за самия празникъ. Но Бойчо взе друго яйце отъ кошницата и поиска да се чукатъ. Сребринкиниятъ борецъ излѣзе по-якъ. Бойчо взе друго яйце, но борецътъ и него счупи. Трето яйце — и него сжщо. Тогава Бойчо се ядоса, грабна голѣмото дървено яйце и погна сестричката си. Сребринка пискаше и бѣгаше, но Бойчо я стигна, строши бореца ѝ, блѣсна я и тя си разби главата въ рѣба на вратата. Кръвъ шурна отъ челото ѝ и опръска вратата и стениѣ на изчистената за Великдень стая...

Ето какво направи Бойчовата луда глава срещу Великдень...

*

Затова на самия Великдень оставиха Бойчо съвсемъ самичъкъ въ кѣщи. Той разбра, че е извършилъ лошо нѣщо, затова всички му сж сърдити. Вчера, следъ като майка му превърза и изми набързо Сребринка, скара му се и му каза:

— Неразбрано и непослушно момче, какъвъ човѣкъ ще стане отъ тебе!

Въ гласа ѝ Бойчо долови и гнѣвъ, и болка, и тъга. Днесъ баща му излѣзе, безъ да му продума. Майка му